

Vil Krigsministeren desuden holde sig indenfor Grændserne af de Dvelfestider, hvortil Fordringerne efterhaanden ere nedstemte, nedsatte Cavalleriets Styrke, som af ham selv indvilget, fremme Underviisningen efter Bedkommendes Fremskridt og ikke efter Dagetal, og ikke skyde brugbare Kræfter fra sig ved trættende Examina, saa vil det Fornødne kunne udrettes for de af Mindretallet nævnte Midler.

For at skaffe den Forbindelse tilveie, som favnes mellem en Hærplan, hvilken som helst, og Værnepligtsloven, der i sin § 8 paakalder en saadan Forbindelse, har Mindretallet foreslaaet en Række Paragrapher, der for Storstedelen træde istedetfor Bestemmelser, der findes spredte i det af Krigsministeren forelagte Udkast til Lov om den danske Hærs Organisation, men som der ere indblandede med andre Bestemmelser, der efter Mindretallets Mening ikke passe til at gjøres løvbundne, hvorved deres meer eller mindre nøiagtige Opfyldelse kunde gjøres til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse, medens de efter deres Natur ere stiftede til at undergives den administrative Afgjørelse.

Til de ovenfor ansøgte Grunde, som have været afgjørende for Mindretallet, naar det foreslaaer at opgive Behandlingen af den egentlige Hærororganisation, kommer endnu, at det anseer den offentlige Forhandling herom mere til Nytte for Landets Fjender end for det selv paa en Tid, hvor Krig kan være nær forhaanden, og at Indførelsen af Forandringer, om de end i og for sig vare nyttige, medfører en skadelig Oplosning af alle Forhold i Overgangstiden. Vi kunne ikke antage, at Forandringerne kunne være paatrængende nødvendige; thi i saa Fald havde Regjeringen neppe ladet hengaae 2½ Aar, hvor de fornødne Kræfter have været tilstede i Overmaal i alle Retninger, uden at foretage de nødvendige Skridt til Manglernes Afhjælpning.

Med Hensyn til Mindretallets Forslags Enkeltheder bemærkes:

§ 1 angiver ligesom § 1 i Lovforslaget de Troppearter, som skulle have Tilgang gjennem

Udskrivning, hvor Frivilligheder ikke giver den tilstrækkelig Mængde.

§ 2 fastholder Udskrivningen som Følgen af en aarlig Bevilling, gaaende ud fra den Forudsætning, at ikke alt Mandskab kan udskrives hvert Aar; en Forudsætning, hvorfra ogsaa Regjeringsforslaget gaaer ud, da det undlader at lade Militairarbejderklassen udskrives.

§ 3 drager Omsorg for at ordne den første Indkaldelse i Fredstid paa en Maade, der gjensidig sikker den Indkaldte og Myndighederne.

§ 4. Fra Udskrivningens tidligste Tid har det været paalagt den Indkaldte at medbringe nogle Klædningsstykker, ligesom der ogsaa blev givet nogen Godtgjørelse (5 Rd. D. C. Doucourpenge) for slige Manden paalagte Udgifter. I den senere Tid, især ved Hjemforlovnung efter Felttog, har det medført Vanskeligheder at give Mandskabet de høist nødvendige Klæder; derfor foreskriver denne Paragraph at møde i en Klædning, der i Forbindelse med en Kasse kunde udgjøre den hele Feltpaaklædning.

§ 5 angiver det lovlige Sikkringsmiddel, hvad Afregningen angaaer, mellem Hæren og Tjenstmænd, af hvilken Grad han end er.

§ 6 fastsætter den lige Betingelse, alle Værnepligtige undergives ved deres Indtrædelse, som antyder Adkomsten til Forfremmelse i Genhold til Flid og Dygtighed, saa at naturlige Gvner, forud erhvervede Kundskaber og Færdigheder kunne komme de Indtrædende til gode og spare Staten Udgifter og Møie.

§§ 7—10 omhandle de forskellige Tjenstidsmaal, den Godtgjørelse, der tilkommer dem, som tilbageholdes til Tjeneste udover disse Grændser, og dem, som frivillig indgaae paa Tjenstydelse udover de opgivne Tidsmaal.

§§ 11—12 omhandle Hjemforlovnung og Afstedtjælfelse.

§§ 13—17 give nogle Regler for Forfremmelse til Commanderende, opmuntrende til at lade god Tjeneste, Brugbarhed og vedblivende Tjenstophylbelse give Forfremmelse, for saaledes at lade de Mænd, som tvungne kaldes til Hæren, føle, at der følger en Adkomst, om ikke en Ret med denne strenge Udelse, og frister